

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Visontai Csongor ügyvéd (...), illetve dr. Szabó Adrienn helyettes ügyvéd (...) által képviselt Ú... Korlátolt Felelősségű Társaság "felszámolás alatt" (felperes címe) felperesnek a Fintha-Nagy Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Fintha-Nagy Ádám ügyvéd) által képviselt alperes neve. (...) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás visszafizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. január 27-én kelt 25.G..../2015/18. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános fellebbezési tárgyaláson – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint alperes, mint engedményes a 2010. ...-én kelt okirat alapján megszerezte a perben nem álló A... Ltd. engedményezőtől a felperessel szemben fennálló 313.490 EUR összegű követelést. A szerződést C....., a felperes cégjegyzésre feljogosított ügyvezetője is aláírta, aki a 3. számú pont szerint a követelést elismerte és az engedményezés tényét elfogadta.

A 2010. ...-én kelt okirat szerint az alperes, mint engedményes megszerezte a perben nem álló J... Ltd. engedményezőtől a felperessel szemben fennálló 2.922.970 EUR összegű követelést. 2011. január 6-án pedig a felperes és az alperes „Megállapodás tartozás elismerésről” megnevezésű okiratot írtak alá, melynek 1. pontjában rögzítették, hogy a felperesnek 945.706 EUR lejárt tartozása áll fenn az alperes felé, a megállapodás 2. pontjában a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a tartozást legkésőbb 2011. július 31-éig megfizeti. Utóbbi két megállapodást C... I... ügyvezető ugyanacsak aláírta.

Az alperes 2011. április 1. és 2011. augusztus 31. közötti időben több részletben, összesen 495.548 eurót utalt át a felperes részére kölcsön jogcímén, az utolsó részlet 2011. augusztus 25-én 250.800 EUR volt. A felperes 2011. február 7. és 2012. január 11. napja közt összesen 668.256 eurót fizetett meg az alperesnek kölcsöntörlesztés címén.

A felperes többször pontosított, leszállított kereseti kérelmében 109.218 EUR és ennek 2012. január 12-től a kifizetésig járó, a régi Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése szerinti kamatai megfizetésére kérte kötelezni alperest a régi Ptk. 361.§ (1) bekezdése alapján jogalap nélküli gazdagodás címén. Előadta, a J... Ltd.-től 2010. ...-i keltezéssel megszerzett követelés a felperest nem kötelezi, mivel az engedményezés alapjául szolgáló J... Ltd. által felperesnek nyújtott 2.959.000 EUR összegű kölcsön

ténylegesen a J... Ltd. számára nyújtott kölcsönt leplezte, ezért annak kötelezettje a felperestől eltérő személy. Utalt ebben a körben az M... által megbízott A...Kft. által elkészített átvizsgálási jelentésre, arra, ezt a kölcsönt felperes a J... Ltd. részére ugyanaznap átutalta. A J... Ltd.-től kapott pénzüsszegek felperes számára valós gazdasági célt nem szolgáltak, ez az ügylet a J... Ltd. részére nyújtott kölcsönt leplezte. A pénzüsszegekről a felperes taggyűlése nem határozott, noha a társasági szerződés azt kötelezővé tette.

Utalt arra is, a 2011. január 6-i tartozáselismerés módosítás nem a felperes akkori ügyvezetőjétől, dr. B... C...tól származik, hanem azt az okiratra valaki ráhamisította. A 2011. augusztus 25-i 250.800 EUR kölcsönből 250.000 EUR valójában a B... Ltd.-nek nyújtott kölcsönt leplezte, így a kölcsönt a B... Ltd.-nek kell visszafizetni. Az A... Ltd.-től engedményezéssel megszerzett 313.490 EUR összegű követelés szintén színlelt volt, más személy részére nyújtott kölcsönt leplezett. A felperes és alperes, illetve alperes jogelődjei közötti kölcsönszerződések - melyek alapját képezik az alperes engedményezés útján megszerzett követeléseinek - jó erkölcsbe ütköznek, mivel az azokon alapuló pénzüsszegek csak egy utalási lánc részei voltak, melynek célja a pénzüsszegek valós eredetének elrejtése és a perben nem álló magánszemélyek támogatása volt. A J... Ltd. által engedményezett 2.922.970 EUR és a valóságban a B... Ltd.-nek nyújtott 250.000 EUR figyelmen kívül hagyásával a felperes tartozása alperes felé mindösszesen 559.038 EUR, mely az A... Ltd.-től engedményezéssel megszerzett 313.490 EUR és a színlelt 250.000 EUR összeg kölcsön figyelmen kívül hagyásával 2011. április 1. és 2011. augusztus 31. között nyújtott 245.548 EUR összegű kölcsönből adódik. Ugyanakkor nem vitatottan a felperes 2011. február 7. és 2012. január 11. között összesen 668.256 eurót fizetett alperesnek, s mivel csak 559.038 euróval tartozott, így az alperes 109.218 euróval jogalap nélkül gazdagodott.

Magánszakértői véleményt csatolt, mely szerint C... I... valamennyi, általa aláírt okiratot egy időben egy helyen írta alá. A NAV 2008-2010. évekre valamennyi adónemre célvizsgálatot folytatott felperesnél, mely alapján első-, másodfokú határozat született, az adóhatóság számos visszaélést derített fel felperesnél, melynek alapja az volt, hogy a felperessel látszólagosan gazdasági jogviszonyt létesítettek különböző offshore társaságok, melyek valójában a felperes tulajdonosi köréhez tartoztak, a pénzek egy része készpénzben mozgott. Ez a körülmény a 2005. október 26-i 1889/2005/EK rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény rendelkezéseibe is ütközött, így a készpénzben történt kölcsönügyletek ez okból semmisek, jogszabályba ütköznek a régi Ptk. 200.§ (2) bekezdése folytán.

Alperes elsődlegesen joghatóság hiánya miatt kérte a per megszüntetését, érdemben a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Utalt arra, a felperes 2010. október 31-én elismerte az A... Ltd.-től engedményezéssel megszerzett 313.490 EUR követelést, illetve 2010. december 31-én elismerte a J... Ltd.-től megszerzett 2.922.970 eurós követelést is. A felperes 2011. február 7. és 2012. január 11. között összesen 22 alkalommal részletfizetést teljesített, illetve 2.330.000 eurót a felperes tudtával/beleegyezésével más, perben nem álló harmadik személyre engedményezett. Így a felperessel szemben fennálló alperesi követelés 945.706 euróra csökkent, erről kötöttek a felek 2011. január 6-án megállapodást, melyben a felperes kifejezetten elismerte ezt a tartozást. Nincs relevanciája, hogy a felperesi társaság ügyvezetője esetleg a többségi tulajdonos engedélyezése és felhatalmazása nélkül teljesített utalásokat, annak sincs jelentősége, hogy a 2011. szeptember 10-i megállapodást nem dr. B... C... írta alá, tekintettel a 2011. január 6-i tartozáselismerésre, melyet nem vitásan C... I... felperesi ügyvezető írt alá. Az a körülmény, hogy a módosító megállapodást nem dr. Bartha Csaba írta alá, az alperesi tőkekövetelést nem módosítja, nem szünteti meg. Az adóhatósági megállapítások sincsenek a felek jogviszonyára kihatással. Felperes a követeléseket több alkalommal banki átutalás útján törlesztette, „kölcsöntörlesztés” közleménnyel. Alperes 2011. április 1. és augusztus 25. között összesen 415.363 EUR kölcsönt nyújtott a felperesnek, az a felperesi állítás, hogy 2011. augusztus 31-én az alperes továbbutalt

250.000 eurót a perben nem álló Z...Zrt.-nek, a felek jogviszonyában irreleváns. A felek jogviszonyát más, perben nem álló személyek közti jogügyletek nem alakítják, nem szüntetik meg a felperes tartozását.

Az elsőfokú bíróság a 2017. január 27-én kelt 25.G.../2015/18. számú ítéletével a kereseti kérelmet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 735.000 forint perköltséget és az államnak külön felhívásra 226.000 forint illetéket. Az elsőfokú bíróság a felek előadásai, az általuk csatolt okirati bizonyítékok, C... I..., dr. B... C..., S... G..., dr. G... E... és dr. D...S... tanúk vallomása alapján megállapítva a tényállást a régi Ptk. 200.§ (2), 207.§ (5), 242.§ (1) bekezdése és 361.§-a részletes felhívása után kifejtette, a 2011. január 6-i tartozáselismerés ellenében a felperesnek kellett bizonyítania, hogy alperessel szembeni tartozása nem áll fenn. Úgyszintén a felperes volt köteles bizonyítani, hogy a J...Ltd.-től engedményezéssel megszerzett 2.959.000 EUR összegű kölcsön a perben nem álló J... Ltd. részére nyújtott kölcsönt leplezte, valamint a felperes volt köteles bizonyítani, hogy a 2011. augusztusában alperes által nyújtott 250.800 EUR kölcsönből 250.000 EUR kölcsön a perben nem álló B... Ltd.-nek nyújtott kölcsönt leplezte. Ezen túlmenően az A... Ltd.-től 2010. október 31-én engedményezéssel megszerzett 313.490 EUR összegű követelés kapcsán ugyancsak felperesnek kellett bizonyítania, hogy az színlelt jogügylet volt, mely más személy részére nyújtott kölcsönt leplezett. Ezen túlmenően felperesnek kellett a szerződések jóerkölcsbe ütközését is bizonyítania, s azt is, hogy jogalap nélkül fizetett vissza alperesnek 109.218 eurót.

A felperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, C...I..., a felperes korábbi ügyvezetője és S... G..., aki 2001-2012. februárjáig a felperes gazdasági igazgatója volt, egyezően adták elő, hogy a felperesnek éves szinten 300-500.000.000 forintot kellett külső forrásból a működéséhez megszereznie. dr. D... Sz..., aki a felperes ügyvezetését látta el 2008. januárjáig, majd megbízott jogi képviselő volt 2008. márciustól 2013. áprilisáig, ugyancsak előadta, hogy már az ő ügyvezetése alatt is kölcsönökből finanszírozta magát a felperes, és e helyzet megváltozására semmi nem utalt a későbbiekben sem.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy éves szinten mintegy egymillió euró nagyságrendű külső forrásra volt szüksége a felperesnek a perbeli időszakban. A felperes által csatolt magánszakértői vélemény szerint a J... Ltd.-től kapott, összesen 2.959.000 EUR kölcsönrel kapcsolatban készült magánokiratok, kölcsönszerződések egyazon időben és cselekvés során kerültek aláírásra, melyből azonban egyéb bizonyíték hiányában nem vonható le következtetés a kölcsönök színleltségére, jó erkölcsbe ütközésére. Egyéb bizonyíték hiányában ezt nem bizonyítja az sem, hogy a felperes a hozzáérkezett összegeket még aznap továbbutalta a perben nem álló J... Ltd. részére. A felperes a J... Ltd. képviselőjeként eljáró B... K... tanúkénti, illetve az A... Ltd. képviselőjeként eljáró dr. B... I... tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát nem tartotta fenn, a J... Ltd. képviselője tanúkénti kihallgatására vonatkozóan pedig nem is terjesztett elő bizonyítási indítványt, noha a szerződéskötéskor eljáró képviselők kihallgatása nem lett volna mellőzhető. A felperes azt sem bizonyította, hogy a 2011. augusztus 25-én átutalt 250.800 EUR kölcsönből 250.000 EUR a B... Ltd.-nek nyújtott kölcsönt leplezte. A felperes által ebben a körben csatolt számlamásolatra kézzel rávezetett írásból nem volt kétséget kizáró módon megállapítható, hogy alperes szándéka a B... Ltd. részére történő kölcsön nyújtása volt, az egyoldalú színlelés pedig közömbös a szerződés érvényessége szempontjából. Ugyanez volt megállapítható az A... Ltd.-től megszerzett 313.490 EUR összeg vonatkozásában is. A felperesi indítványra beszerzett, az A... Kft. által elkészített átvizsgálási jelentés megállapításai alkalmatlanok egyéb bizonyítékok hiányában a kölcsönök színleltsége, jóerkölcsbe ütközése alátámasztására. A NAV határozataiból csupán azt állapítható meg, hogy a J... Ltd. és az A... Ltd., illetőleg további offshore társaságok a felperes tulajdonosi köréhez tartoztak 2008. januárjától 2011-ig és a felperes számos adójogi szabályt megsértett, azonban a felperes által állított színleltségre, jóerkölcsbe ütközésre e határozatokból következtetés

nem vonható le. A felperes által hivatkozott 2007. évi XLVIII. törvény rendelkezései esetleges megsértése sem eredményez érvénytelenséget, illetve a régi Ptk. 200.§ (2) bekezdése szerinti semmisséget.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, gazdasági társaság által a saját vagyona terhére másnak történő ingyenes juttatás sem jóerkölcsbe ütköző. A felperes elismerte a 2011. február 7. és 2012. január 11. közti átutalásokat, erre tekintettel annak nem volt jelentősége, hogy ezek szerepelnek-e a felperes könyveiben, így az ebben körben indítványozott igazságügyi szakértői bizonyítás mellőzendő volt. A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását és alperes marasztalását kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe és nem értékelte megfelelően a rendelkezésre álló bizonyítékokat, téves következtetéseket vont le. Az alperes megállapításaival szemben állította, hogy az alperes által hivatkozott kölcsönök, engedményezések közül több színlelt volt, ezért van a felperes túlfizetésben. Álláspontja szerint bizonyításra került, hogy a J... Ltd. által felperesnek nyújtott, 2010. február 24-i 300.000 EUR, a 2010. június 7-i 700.000 EUR, a június 11-i 1.000.000 EUR és a június 21-i 959.000 EUR kölcsön valódi kötelezettje a J... Ltd. Ebben a körben hivatkozott arra, a J... Ltd.-től felvett csaknem 3.000.000 EUR háromszorosa a felperes éves működéséhez szükséges költségeknek, ilyen kölcsönre felperesnek szüksége nem volt. Az elsőfokú ítélet is 300-500.000.000 forint éves működési költséget állapított meg. C... I... és dr. D... S... pedig azt adta elő, hogy a működési költségek felét fedezte a felperes kölcsönökből. A kölcsönnyújtásokból három ügylet két héten belül történt, ezt sem indokolta semmi gazdaságilag. A felperes a J... Ltd.-től befolyt összegeket nem a működésére fordította, a beérkezés napján kölcsönadta a J... Ltd.-nek, mely offshore cég, ismeretlen a felperes előtt, azonban székhelye ugyanaz és ugyanaz a bankszámlát kezelő személy, C... I.... A „J...” engedményezési okirattal kapcsolatban C... I... előadta, nem akkor írták alá a felek, amilyen dátum szerepel rajta és angol nyelven, amit a felperes ügyvezetője nem tudott elolvasni sem, a dokumentumot utasításra írta alá, az ügylet részleteiről semmit nem tudott. A csatolt NAV kihallgatási jegyzőkönyv alátámasztja, hogy C... I...-nak fogalma sem volt a kölcsönügyletről, nem ismerte a kölcsönt nyújtó cégeket, azok ügyvezetőit, tulajdonosait és azt sem, miért kellett a beérkezett összegeket továbbutalni. A kölcsönösszegek azonnal továbbutalásra kerültek, a felperes létét meghatározó pénzmozgásokról a taggyűlés nem döntött, noha a társasági szerződés alapján kötelező lett volna. A csatolt NAV vizsgálat eredménye szerint a felperes és alperes közti utalások csak egy utalási lánc részletei voltak, melyet azért hoztak létre, hogy a pénz valós eredetét elrejtsek, az utalási lánc végén azt magánszemélyek saját céljaikra fordították. Idézte a NAV megállapításokat ebben a körben. A kölcsönt nyújtó offshore cégek képviselői vagy elérhetetlenek vagy talán nem is létező személyek, vagy semmit sem tudnak a kölcsönt nyújtó személyről, akit képviselnek, sem a kölcsön céljáról. Az A... Kft. által készített jelentés is alátámasztotta, hogy a felperesnek a J..., J..., A..., R... cégektől kapott kölcsönei színlelt ügyletek, azok a beérkezés napján egy másik offshore cég részére továbbutalásra kerültek. Utalt arra, három okleveles könyvvizsgáló jegyezte a véleményt. Idézte a jelentésben szereplő, jelen ügyre vonatkozó releváns megállapításokat, a jelentés valószínűsítette a szerződések színleltségét. Alperes által a felperes részére nyújtott kölcsönök közül a 2011. augusztus 31-i 250.800 EUR kölcsön a 800 EUR kivételével biztosan színlelt jogügylet volt, melynek valódi kötelezettje a B... Ltd. volt. Utalt S... G... gazdasági igazgató előadására ebben a körben. Az utalási lánc működött, valós gazdasági tevékenység végzése nélkül. A bizonyítékok komplexitásukban vizsgálva megállapítható, hogy a kölcsönöket alperes nem a felperesnek nyújtotta. A felperes 559.038 euróval tartozott alperesnek, teljesített 668.256 eurót, így a túlfizetés 109.218 EUR. A felperes 2014. március 28-tól felszámolás alá került, jelenleg is felszámolás alatt áll. Csatolta a közbenső felszámolási mérleget és az azt jóváhagyó bírósági

végzést.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, a tényállást az elsőfokú bíróság feltárta, helyes jogi következtetések alapján utasította el a keresetet. A felperes sem vitatta, hogy alperestől, jogelődeitől a perben szereplő pénzösszegeket kölcsön jogcímén megkapta és azt sem, hogy azok egy jó részét visszafizette. A felperes bizonyos kölcsönügyleteket a felek elszámolásából kiemelt és így próbál mentesülni a fizetési kötelezettség alól, illetve követeli vissza az általa már átutalt összeg egy részét. A felperes érvelése nem volt következetes, keverte a leplezett, színlelt, jóerkölcsbe ütköző szerződésekhez fűződő jogkövetkezményeket. Alperest valós üzleti szándék vezette, amikor több önálló, egymástól elkülönülő kölcsönszerződés keretében nyújtott kölcsönt a felperesnek, azok pénzügyileg teljesültek, a felperes saját könyvelése is így tartotta azokat nyilván, a felperes részteljesítéseket is végzett. A jogalap nélküli gazdagodás fel sem merülhet. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherről a felperest megfelelően tájékoztatta, a felperes az állításait bizonyítani nem tudta.

Vitatta a jóerkölcsbe ütközéssel kapcsolatos felperesi állítást is, illetve a felperes színlelésre, leplezésre vonatkozó előadását is. Az, hogy a kölcsönt kapó felperes a kölcsönkapott pénzt rövid időn belül továbbutalta, nem jelent jóerkölcsbe ütközést. A becsatolt NAV jegyzőkönyv az elsőfokú bíróságot nem köthette, alperes számára közömbös, hogy a felperes a kölcsönt mire fordította. A felperes felelőtlen gazdálkodása, akár vezető tisztségviselői által elkövetett bűncselekmény esetén sem mentesülhet fizetési kötelezettsége alól, nincs arra adat, hogy alperes a felperesi vezető tisztségviselők, munkavállalók által végrehajtott műveletekben bármely formában közreműködött volna, de még arra sincs adat, hogy azokról tudomása volt, illetve hogy az utalásokból alperes részesült volna. A felperes és a hozzáköthető személyi kör végzett különböző műveleteket, ezek forrása volt az alperes által adott kölcsön. A kölcsönügyleteket teljes bizonyító erejű magánokiratok, szerződések, bankszámlakivonatok, felperesi könyvelés támasztották alá, továbbá a felperesi tartozáselismerő nyilatkozat, ugyanakkor a felperes sem tanúkkal, sem okiratokkal nem bizonyította állításait, így köteles a megkötött szerződések teljesítésére.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és lényegében helyesek voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli, hogy az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 242.§ (1) bekezdése szerint a tartozáselismeréssel a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető vagy a szerződés érvénytelen.

Az elsőfokú bíróság ezen jogszabályhelyre is figyelemmel helyesen rögzítette, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A felperes által csatolt NAV határozatok, illetve az A...Kft. által készített jelentés valóban utalnak adóügyi, számviteli szabálytalanságokra, de önmagukban a felperesi állításokat nem bizonyítják. Alperes és felperes jogviszonya megítélése szempontjából közömbös, hogy az alperes által nyújtott kölcsönöket a felperes mire fordította, a felperesi tulajdonosi körön belül milyen utalások történtek. Egyebekben helytállóak voltak az elsőfokú bíróság egyéb megállapításai is.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése és a 253.§ (4) bekezdése alapján – lényegében helyes indokaira figyelemmel – helybenhagyta.

A Pp. 78.§-a, 239.§-a és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes javára a mérlegeléssel megállapított mérsékelt összegű, másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség, valamint az államnak külön felhívásra a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2017. december 13. napján

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírószági ügyintéző